

Johs. Christiansen: Jeg vil gerne sige ministeren for offentlige arbejder tak for det imødekommende svar, han har givet mig. Jeg tror, at det rejsende publikum også vil være ministeren taknemlig for svaret.

Jeg forstår, at det ville koste nogle penge, hvis man skulle forsyne togene med teletekniske midler, der kunne effektuere de teletekniske orienteringer; men allerede det, ministeren har lovet i dag, synes jeg er et fremskridt, og jeg siger som sagt tak for det.

Formanden: Jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at der under spørgsmål til ministrene kun kan tales anden gang af spørgeren med det formål at stille tillægs-spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ingmar Wagner* til økonomi- og arbejdsministeren:

„Kan ministeren give oplysning om, hvordan det går med oprettelsen af nye læreforhold med henblik på at imødekomme de store årganges behov for flere lærepladser?“

Ingmar Wagner: En alvorlig baggrund for den nye lærlingelov var de store årgange. Ved fremsættelsen af lærlingelovsforlaget for et år siden gav den højtærede økonomi- og arbejdsminister tinget klar besked om nødvendigheden af, at antallet af lærepladser kunne øges stærkt i det kommende år. Ministeren mente, man burde stræbe imod en forøgelse på mellem 32 og 38 pct.; lærepladsernes antal skulle altså øges med mere end en tredjedel, for at vi fremtidig procentvis kunne få blot lige så mange i lære som tidligere, når man tager hensyn til det større antal unge, der skal beskæftiges.

Det bør stå klart for enhver, at det er tvingende nødvendigt, at antallet af lærepladser øges med mindst det antal, ministeren nævnte for et år siden. Det er absolut

mindstemålet, for at der overhovedet kan holdes trit med udviklingen; egentlig er denne forøgelse med en tredjedel ikke tilfredsstillende, da antallet af ufaglærte unge hidtil har været alt for stort. Vokser antallet af ufaglærte, hvad der er en alvorlig fare for, vokser også sandsynligheden for et større arbejdsløshedstal, da det som bekendt er arbejdsmændene, der er hårdest ramt af arbejdsløshedens forbandelse.

For at forhindre større arbejdsløshed har samfundet pligt til at sørge for, at langt flere unge nu og i fremtiden får enten en faglig eller en videregående boglig uddannelse. Indtil nu har jeg haft indtryk af, at det private erhvervsliv ikke har fremskaffet flere lærepladser; derfor må samfundet træde til.

Kommunisterne ser med tilfredshed på arbejdsmarkedskommissionens indsats for at fremskaffe flere lærepladser, men vi er med god grund nervøse for, at denne aktivitet ikke slår til. Dagbladet Land og Folk kunne i går meddele nogle tal fra Holbæk amt, der viser, at lærlingetilgangen i det forløbne år er gået betydeligt tilbage. Der har været oplysninger fremme i dagspressen der viser, at 28 000-30 000 unge er uden læreplads; det er uhyggelige og skræmmende tal. De statistiske oplysninger viser også, at der har været en nedadgående linje med hensyn til indgåelse af nye læreforhold fra 1954-55, da der netop var brug for fremgang, og de første tre kvartaler af 1956 viste den samme uheldige udvikling. Derfor er det, jeg har ønsket at spørge ministeren, hvordan det går, og om det sidste, fjerde kvartal, skulle have rettet op på antallet af lærepladser, thi folketinget må have klar besked om dette vigtige problem. Det er i allerhøjeste grad vigtigt for vort lands produktion og vor ungdoms fremtid, at der fremskaffes de nødvendige lærepladser, så at Danmark kan få uddannet det nødvendige antal dygtige fagarbejdere.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag): Det er rigtigt, som man ved tidligere lejlig-